

Der vil alene kunne købes indvindingstilladelser i de statslige områder til indvindingsopgaver, der er begrænset i tid og i omfang.

En tilladelse til indvinding i de statslige områder giver kun sikkerhed for adgang til indvinding i det pågældende statslige område. Staten vil hverken kunne garantere råstoffernes mængde, kvalitet eller tilgængelighed, og derfor vil der blive tale om betaling for den mængde, der faktisk indvindes.

Forslaget til § 22, stk. 2, præciserer den eksisterende bestemmelse om, at miljøministeren ved bekendtgørelse kan udlægge områder, der forbeholdes råstofindvinding. Der er i praksis tale om en arealreservation, der sikrer væsentlige og betydende råstofressourcer til den fremtidige forsyning.

Til nr. 13 og 14

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ophævelsen af § 19. Som følge af kommercialiseringen vil bestemmelsen om tilladelsens bortfald, hvis den ikke er udnyttet inden 3 år, blive modereret i de konkrete tilladelser, jf. forslaget til nyt § 21 a, stk. 4, hvorefter der kan fastsættes vilkår bl.a. om bortfald af tilladelsen, såfremt den ikke benyttes inden for et fastsat tidsrum. Stk. 2-4 ophæves som følge af ophævelsen af § 19.

Til nr. 15

Der er tale om en præcisering af statens forpligtelse til at opfylde habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, på baggrund af EU-Kommissionens åbningsskrivelse nr. 2003/2070 vedrørende manglende overensstemmelse med direktiv 92/43/EØF - habitatdirektivet. Kammeradvokaten har i en redegørelse konkluderet, at afgørende for, om en medlemsstat har gennemført direktivet korrekt bl.a. er, at der er skabt den nødvendige præcise retlige ramme. Med forslaget skabes den nødvendige retlige ramme ved i et nyt stk. 3 at præcisere den gældende bestemmelse i stk. 5, der bliver stk. 2, for så vidt angår begrænsning eller tilbagekaldelse af en tilladelse efter § 20, stk.1, såfremt indvindingen har betydelige konsekvenser for målsætningen for internationale naturområder. Der er tale om en præcisering af gældende ret, og den nye bestemmelse medfører ikke ændringer i den gældende bestemmelses rækkevidde og anvendelse.

Til nr. 16 og 17

Klagebestemmelserne foreslås ændret, således at det alene er de vilkår til beskyttelse af natur og miljø, der knytter sig til udlægningen af områder, og de vilkår, der i en tilladelse stilles til beskyttelse af natur og miljø, som kan påklages til Naturklagenævnet. For at

undgå klager, der alene er motiveret af konkurrencehensyn og klager, der vedrører kontraktretlige spørgsmål vil de dele af tilladelsen, som vedrører forsyningssikkerhed og kommercielle vilkår i tilladelsen, fremover ikke kunne påklages. Vilkår, der fastsættes i bekendtgørelsen om udlægning af statslige indvindingsområder efter lovens § 22, vil af samme grund heller ikke kunne påklages.

Til nr. 18

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ophævelsen af § 19, jf. bemærkningerne til nr. 7.

Til § 2

På baggrund af den gældende lovs konkurrenceforvridende effekt og med henblik på imødekommelse af EU-Kommissionens åbningsskrivelse og Konkurrencerådets anbefaling foreslås det, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Ad stk. 2

Det kan ikke afvises, at der vil blive indgivet ansøgninger efter de nuværende regler for at undgå en række af de kriterier, som efter lovforslaget vil ligge til grund for sagsbehandlingen af en ansøgning. Efter stk. 2 vil ansøgninger indgivet efter lovens fremsættelse blive behandlet efter denne lov, hvorved disse situationer undgås og det gældende system udfases hurtigere.

Ad stk. 3

Efter stk. 3 kan ministeren forlænge en indvindingstilladelse, der er meddelt efter de hidtil gældende regler og som vilkår for forlængelsen stille krav om betaling af vederlag til staten efter reglerne i den nye lov. Det er en betingelse for forlængelsen af tilladelsen, at den er givet på baggrund af en efterforskningsstilladelse og tilladelsesindehaveren har afholdt udgifterne til efterforskning og de fornødne undersøgelser og miljøvurderinger. Tilladelserne kan højst forlænges, så den samlede tilladelsesperiode er 10 år. Formålet med overgangsbestemmelsen i stk. 3 er, at indvindingstilladelser efter de gældende regler har kunnet meddeles for en periode på op til 10 år. Miljøministeriet har i perioden op til lovforslagets fremsættelse i Folketinget tidsbegrænset tilladelserne til 3 år med henblik på, at råstofindvindingen på havet fra 2010 administreres fuldt ud efter denne lov. I de tilladelser, som bygger på virksomheders investering i efterforskning, undersøgelser og miljøvurderinger, er det tilkendegivet, at tilladelsen vil kunne blive forlænget efter reglerne i nærværende lov. Formålet er, at der i alle